

## Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre	12 kor.
Fél évre	6 kor.
Negyedévre	3 kor.

## Hirdetések díja:

— centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedezményben részesülnek.

# KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Nyílt tér sora 40 fillér.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Kéziratok nem adóznak vissza.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség  
és  
kiadóhivatal:  
Földes Ede  
könyvkereskedése  
Bethlen-utca 2. sz. alatt.  
hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

## Szilágyi Dezső.

1840—1901.

A múlt hó utolsó napjának reggele nagy és váratlan veszteség hírével lepte meg hazánkat.

Szilágyi Dezsőt, aki nagy volt mint ellenzéki vezér; aki még nagyobb volt mint az igazságügy minisztere; és legnagyobb volt mint a magyar képviselőház elnöke; aki még akkor is egyre nőtt jelentőségben, mikor már semmi ezimet nem viselt, hanem mint egyszerű képviselő szolgálta a közügyet; s akit még nagyobbra, vezérszerepre hívtak nagy jelleme, nagy képességei és a feleje forduló közbizalom: a magyar alkotmányosságának és szabadelvűségnek legerősebb oszlopát, a közérkölcösöknek szigorú és feddhetetlen kritikáját, a legklasszikusabb parlamenti alakot hirtelen halál ragadta el utána sóvárgó nemzetének könnybe labdadt szeméi elől.

Titáni alakja volt a magyar közéletnek; sőt messze, határainkon túl is; egész Európára ellátszott kimagasló, szertelen nagyságával.

Nagy erejének teljesen megfelelt önérzete és ambíciója: csak nagy feladatok érdekelték; csak nagy arányú koncepcziókban, nagyszabású alkotásokban tudott igazán örömet találni. Lenézte a törpeséget, alacsony-ságot, gyöngeséget, hitvány-ságot. Erős karjának esapása, villogó kardjának támadása, bonczoló eszének logikája, gunyolódló nyelvének fulánkja ellenállhatatlan volt.

Az imponáló, szinte elbűvölő hatalom, amely a gondolatok nagyságában, az előadás tömör szépségében, a szónok szemében, hangjában, egész egyéniségében nyilatkozott; és tudott érdeklődést kelteni, lekötöni a figyelmet, meggyőzte a vitaközöt, letiporta az ellenállót s lebilincselte minden hallgatót; vagyis a testi és szellemi erőnek ez a csodálatos példája önkénytelenül is nagy tekintélyt szerzett számára az egész képviselőházban, az egész országban.

Valami tartózkodó bámulattal nézett rá mindenki; s aggodalommal gondolt az eshetőségre, ha a sors valamelyes trefás rögtönzése ezzel a kolosszussal szembe, ennek a megtestesült erőnek és kihívó harcuzágnak villámolt tekintete elé állíthatná.

Feltek tőle inkább, mint szerették; ő pedig nem félt senkitől és semmitől. De mégis. Egy gyengesége neki is volt; azt mondják, hogy ő is félt egytől. A haláltól,

az elmulástól. Sok nagy emberrel közös vonás. Minél nagyobb a szellemi értékük; minél nagyobb az erejük; minél nagyobb az önérzetük; minél több feladatot akarnak még megoldani; annál inkább aggódnak a nekik kiszabott idő rövidsége miatt. Szilágyi Dezsőnek nem volt már oka félni a haláltól. Amennyit ő tett, azzal már bőségesen megszerezte magának a halhatatlanságot.

Amikor ő amaz örök emlékezetre méltó szép harcuzait vívta minden titkos és sötét hatalom ellen a magyar szabadelvűségért, a magyar alkotmányosságért s a magyar nemzet politikai egységéért és nagyságáért; amikor ő klasszikus bátorsággal sikra szállt a közérkölcösök romlása s a parlamenti élet és tekintély zülése ellen; amikor az országgyűlés és az egész magyar nemzet nevében szinarany őszinteséggel és mély bölcsességgel védte a sors ellen újabb ezer évhez való juszainkat; amikor eszének és szavának nagy erejével, a nagy erejét érző hősnék kihívó bátorságával gyönyörű küzdelemben verte le, aztán meg erejével még nagyobb igazságérzetével felemelte és meghódította egy-egy nagy alkotásának elleneit; amikor ő az örök életet vívta ki magának egy halás nagy nemzet örökké élő kegyeletében.

A veszteség nagy és pótolhatatlan; különösen nagy a mi sok válság közt élő hazánkra; kétszeresen nagy most, mikor a magyar politikai pártok szokatlanul nagy arányú forrongásai és közgazdasági jövőnk alapvető munkálatai közt az ő nagy tapasztalataira és szellemi erejére nagyobb szükségünk van, mint bármikor.

L. I.

## Székelyországból.

Irita Horváth Miklós.

A „családi“ jelzővel illethető kisebb furdókat jobban a Székelyföldön találhatni, és ott egymástól nem nagy távolságra elég szép számmal. Hogy csak egy part említsék, Szováta, Korond, Homoród, Szejke, Bibarcfalva mind olyanok, hol a többnyire Maros-Vásárhely, Székely-Udvarhely, Segesvár, Medgyes és ezeknek vidéke által szolgáltatott furdóvendégek ügyszólva egy családot képeznek és lehető kevés igénynyel, de meglehetősumma pénz árán, együtt élvezik azt, mit a természet mind e helyeken pazarul nyújt, és azt, mit a tulajdono-

sok, bérlők kevés kivétellel szükösen juttatnak számukra.

Igen, a természet ellen senki nem panaszkodhatik e furdókön, nyujtanak mindent, mit kívánni lehet; balszamos levegőt, gyógyhatású ivó- és furdóvizet, arnyas ligeteket, fenyveseket és a gyógyforrások mellett, üdítő kristálytisza forrásvizet is.

Bezeg az emberek legtöbbje — jelen esetben tulajdonosok, bérlők — fukarabb, nem nyujtja oly bőven azt, mit nyujtania kellene, hogy kiegészítve a természet adományait, azokat a költségnék megfelelően élvezhetővé is tegyék ezeken a kisebb, családias jellegű furdókön; sőt még olyasmit is észlelhetni, hogy amit az emberi kéz észszerűtlen módon alkotott, hátrányára van a természet adományának.

Alkalmam volt az elmúlt hetekben egy pár ilyen par excellence székely családi furdót meglátogatni azok közül, melyek Székely-Udvarhelyt, a Rabonbánok városát, gyűrűként övedzik: Homoródot, a Szejket és a közvetlen Székely-Udvarhely határan fekvő és már csirájában is sokat ígérő sósfurdót, az egyedülit e három között, melyben az emberi kéz alkotása eddigelé dicsérendő lépést tart a természet adományával! Ezekről akarok vázlatosan, pár vonásban megemlékezni.

Ezt megelőzőleg azonban megengedek magamnak egy kis kitérést. Erre egyfelől a magyar ember természetében rejlő azon kényszer készlet, mely ha beszél, ha ír, egy negyedórán túl politika nélkül ellenni nem tud, másfelől egy kis önző ravasz-ság, mert hiszen a mai politikai forrongó világban, így választások előtt, mindjárt több kelete van tíz szónak is, ha egy kis politika tegyül bele, ha ahhoz az írott sorok minéműségének tulajdonképpen semmi köze sincsen és így — habár tárgya azzal összefüggésben nincsen is — soraim már érdekkeltés szempontjából sem nélkülözhetnek egy csipetnyi politikát! Essünk hát ezen is át mielőbb.

Rabonbánok városáról emlékeztet. Ország-világ tudja, kik képviselik nálunk az ősi Rabonbánokat. Az Ugronok. Ősi fészük Székely-Udvarhely, fejük ez idő szerint a „nagy“ Ugron Gábor! Nos ez a politikai szereplésében általán „nagy“-nak jelzett férfiú ősi fészükében igen kicsiny ember, kit tisztelet — mint értesültem — vajmi kevés, szeretet még kevesebb környékez szükébb hazájában. Kell-e ezen, a helyszínén felszedett észlelethez kiáltóbb bizonyíték annál a ténynél, hogy az udvarhelyi kerület — tehát Ugron legközvetlenebb fészükének — választó-

## TÁRCZA.

## Kinek amint tetszik.

Irita: Antonio Ghislanzoni.

A Közérdek részére olaszul fordította: Dr. Szócs Géza.

(Folyt. és vége.)

## IV.

Engedjen meg nekünk a uyájas olvasó egy kis kitérést.

A csolnakoecska tévelygett a hullámzó habokban. Melyik évben? Melyik napon? S milyen órában? Éjjel-e, vagy pedig nappal? Teljesen kedves olvasónknak tetszésére bizzuk, mert a mellekes körülmények amugy is lényegtelenek szoktak lenni.

Mondjuk tehát, hogy este volt.

A csolnak tévelygett, ide-oda hánykódott a hullámzó habok hátán, s a hold nyájasan sütött, beezüstözte fényével a vizet, a kis csolnakot, s végül ott játszadoztak sugarai Luigia homlokán.

Luigia fiatal leány volt, olyan leányka, aki tizenhat év körül van, több, mint tizenhat, de sokkal kevesebb, mint husz; szóval, abban a korban levő leányka, amely korban legedesebbek szoktak lenni ők, akik, ha szépek, a teremtésnek első és utólérhetetlen remekei.

Tizenhat éves kora előtt a leány még csak fejledező állapotban van, husz éves kora után, ha nem megy férjhez, bizony-bizony kezd visszafelé fejlődni; ha férjhez megy, az más, de akkor is csak bizonyos tekintetben, a test formáinak tekintetében bír előnnyel a leány fölött; míg az arczvonások tisztasága, a nőiség, ártat-

lanság igazi üdesége azoknál a leányoknál van meg, akik több, mint tizenhat évesek, de nincsenek még husz évesek.

Ha tölem függne, én minden leányt tizenkilenc éves korában adnék férjhez.

Tehát Luigia egy kedves kis leányka volt, akivel együtt építettük a légvárakat, és vártuk, hogy pénzünk legyen, sok pénzünk, mert pénz nélkül nem lehetünk egymáséi. A jelenben pedig tizenkét liránk volt össze-vissza, tizenkét nyomorult liránk, amelyeket Luigia tiszter is megszámlált, de azért semmiképp sem akartak megszaporodni.

— Bárcsak nyernénk a lutrin! sóhajtott Luigia. Nyernénk legalább ötezer lirát! Akkor oly boldogok lehetnénk — én minden pénteken oly izgatott vagyok — minden huzáskor azt hiszem, hogy kihuzzák az én számaimat s én a pénzzel erszényemben hozzád megyek, s aztán egymáséi leszünk.

— Bizony én is ábrándozom eleget. Mert a házassághoz sok minden kell. Kell első sorban is jó egészség mind a két felnek; jó kedély, bizalom, ragaszkodás, tisztelet, szeretet, de ez még mind semmi. Fődolog a pénz, nagyon sok pénz. E nélkül egyedül sem él az ember jól, hát még ketten! Ha jól evett s jól mulatott az ember, kedvesnek, szépnek, jónak lát mindent maga körül s még a feleségét is — ellenkezőleg pedig mindent csufnak és unalmasnak.

— Még a feleséget is! — ah értelek — de hát a szeretőt?

— A szerető, az már más. Az igazi szerető megelé-

szik tíz vagy tizenkét lirával is, míg a feleség ezeret vagy ezerkétszázat követel.

— Értelek, ne is folytasd — van valami igazad.

És itt pár percnyi csend következett. Luigia átölelte fehér karjaival nyakamat. A kis csolnak vidáman ringatózott a vizen, mi pedig elfeledtük egy negyedórára azt a vitát, amelyet nem fejeztünk még be.

De Luigia mégis folytatta a negyed óra elteltével: — Barátom, mondd csak — igazán nem veszel feleségül?

— De igen edesen, mikor ötszázezer lira évi jövedelem lesz; előbb semmiesetre sem, mert nem akarlak boldogtalanná tenni.

— Alfredo Leoni pedig nem így beszélt. Azt mondta, hogy az együtt éléshez elég a határtalan boldogító szerelem.

— Igen, ha van hozzá legalább huszezer lira évi jövedelem. Különbén Alfredoról és Clotildról van egy levelem, amely így szól:

## V.

Leoni Clotild Montorio Valentinához.

„Egészségem semmit sem javult. Orvosom vizsgálatni próbál. De hangjából, amelylyel ezt teszi, s arczvonásairól, amelyekkel rám tekint, egyaránt azt olvasom, hogy napjaim meg vannak számlálva.

Ne busulj ezért, kedves jó barátom; én már eleget éltem, eleget szenvedtem, úgy, hogy örömmel várom a halált.

Emlékszel első levelemre, amelyet Alfredoval való egybekelésem után irtam neked? Azt irtam, hogy

polgárai az intelligencia vezetése mellett tömörülve, minden lehető elkövetnek, hogy a majdani választáson Kossuth-párti jelöltet juttassanak győzelemre most, mikor köztudomású, hogy Ugron Gábor és Kossuth Ferencz, szeliden szólva, nem a legjobb barátok és nem a legnagyobb egyetértésben élnek! Igen, minden követ megmozgatnak, hogy körükben Kossuth Ferencz maga is megjelenjen, és erre a talaj már meglehetősen elő is van készítve. Kossuth Ferencz diadailal bevonulva Ugron Gábor ősi téskébe! Hát nem érdekes-e ez? Nem érdemelte meg e kis kitérést?

Az már azután más kérdés, hogy a jó választó polgárok gyengén választottak jelölt-mediumot Etes Heinrich ur személyében, mert ezen jó ur politikai hitvallása az utolsó választások alkalmával — attól remélvén mandatumot — tiszta szabadelvű volt, ezt tudjuk a mi kis Vizaknánkról, hol akkor szárnyait próbálgatta, hogy minő eredményre, az ismeretes!

De lássuk fürdőinket. Azok különben e kis kitérés miatt el nem szaladtak előlünk, hiszen ősforrásuk ott fakad a gyönyörű helyeken.

Kezűnk azon, mely legfiatalabb, legkisebb s valjuk meg, a hogy most indult, a legtöbbet ígérő kényelem és tisztaság tekintetében. Igen, fájdalom, még ezt is ki kell emelnem. Az Udvarhely közvetlen közelében, a modern fejlődésnek indult város szívetől 20 percznyi távolságra fekvő, Soly mosi Endre tanár tulajdonát képező, izléslet dícsérő „Sósfürdő“ ez. Par évvel ezelőtt egy, a pusztságban unatkozó vityilló képezte e fürdőt, most egy kies völgykatlanban a nagy gonddal csoportosított nyirek, fenyők körül izletesen elhelyezett vörösfedelű fürdőházak pavillonok, pihenő helyek csábitják az idegent már az Udvarhelyre berobogó vonatról; kanyargós, dusan kavicsozott utak kínálkoznak kényelmes sétatályul, a csinos kabinokban rendelkezésre álló meleg fürdők, a külön női és külön férfi-tükörmedencék a legnagyobb kényelemmel felszerelve és ez utóbbiak tiszta, 11—12 fokos gyógyvizet szolgáltatva állanak a közönség szolgálatára. E közönséget ez idő szerint még többnyire Udvarhely lakossága és az esetleg ott tartózkodó idegenek képezik, mert a csirájában levő fürdő nagyobb fürdőző vendégsereg elszállásolására elegendő helyiséggel nem bír, de ami eddig van, biztosíték arra nézve, hogy lakályos, kényelmes, a modern igényeknek megfelelő lesz az is, ami jönni fog. Kényelmes, tiszta omnibuszok szállítják rövid időközökben a fürdőzőket a város ezen, ugyszólva házi fürdőjébe s ki ezt igénybe venni nem kívánja, egy kellemes seta árán is megszeresheti a kívánatos üdülést, melyet a kies fürdő testnek, szemnek, léleknek nyújt.

A Székely-Udvarhelyről kitünő államuton 1½ óra alatt elérhető Homoród fürdőnél kedvesebbet, kívánatosabbat képzelni sem lehet azok számára, kik fürdőhelyen a fesztelenséget, családiasságot keresik és igényük kevés. Remek fekvése egy mely völgyben, melyet kristálytiszta hegyi patak zugva szel át. — gyönyörű és dus fenyvesei, bő vizű fürdői és ivókutjai tavol tartanak minden miázmát, felfrissíteni képesek a legelernyedettebb kedélyt is. A fürdő látkepe az utolsó két évtized alatt, és pedig előnyére, nagyot változott. Igen szép fenyves sétatályok vannak, csinos pavil-

ionszerű bérházak kádkálnak ki a dus fenyvesek közül, kényelmes és óriási fedett, terraszszal ellátott vendéglő nyújt szórakozást, naponta kétszer igen jó cigányzene gyűjti össze a fürdőzőket, mikor egész családias korzó fejlődik ki a sétatéren. Szóval a természet adományainak fokozottabb mérvbeni kihasználására itt már az emberi kéz is sokat tett, de . . . még sem elegendő!

Az éltető levegőt, pompás vizet, esendes nyugalmat Homoródon nagyon drágán kell megfizetni! Azok a csinos bérpavillonok gyalázatos kezdetlegességgel vannak berendezve; minden szobában egy üres ágy, egy primitív asztal és divány, két faszék a butorzat, és ezzel szemben egy szoba ára egy hétre 14 korona; ha tehát egy több tagu, cseledeztartó család négy hétre igénybe vesz három kis szobát, fizet 160—170 koronát és e mellett nagy költséggel fuvaroztatja fel berendezési tárgyait. Piacza majdnem semmi, már pedig bármily kintű a havasi málna, eper, különféle gombák: kizárólag ezekből hetekig élni akkor sem lehet, ha közbe egy pár, Homoródon bővön tenyésző, de éppen nem lak-tató rákot is eszik az ember!

A fürdők éppen oly primitívek, mint évtizedek előtt; az összetakolt kabinokban egy-két rozsdás szeg szolgál az öltönyök felakasztására, fésű, cipőhuzó- és gomboló, láb alá való gyékény-szönyeg ismeretlen fogalom; a nők tükör-fürdőjét a férfiakétól elválasztó rozoga deszkafal oly hiányos, hogy egy elválasztó kötel ugyanazon szolgálatot tenné.

A fő ivókutnál olyan piszok, cseled-lányok, borvizes székelyek taszálódása, hogy bizony közel menni hozzá nem éppen kívánatos.

Ime Homoród fény- és árnyoldalai; persze az árnyoldalakon könnyű volna segíteni, ha . . . nem Oláhfalva volna a tulajdonos!

Utóljára hagytam az Udvarhely közvetlen közelében búsogó Székelyt. Talán hallgatnom is kellene róla, mert amiket az igazsághoz híven írnom kell, esetleg fájdalmas érzéseket kelthet fel azokban, — mint bennem is — kik pár évtized előtt még kedves, kellemes tartózkodási helynek ismerték. Par évtized előtt, mikor a szép fekvésű, hatalmas erejű gyógyvizzel rendelkező fürdőn még újabbak, az akkori, fiatalabb kor igényeinek megfelelőbbek voltak az emberi alkotások. Mikor még az akkori tulajdonos, bár Orbán Balázs, ha szűkösön is, de áldozott érte. De most! Most siralmas ruina. Fürdőlakásuk szolgáló, elvadult bozótok, gubancos fak közé beekelt roskadozó vityillói büszke nevetek viselnek ugyan, mint: „Vendéglő Székely Mózes fejedelemhez“, — „Zrínyi Ilona villa“, — „Rakóczi villa“ . . . stb., de beléjük költözni, bennük lakni istenkísértés, hisz minden órák össze is dülhetnek! A meleg fürdőt szolgáltató kabinok undorító piszok lyukak, a tükör-fürdő notorius piszkossága mellett meg becsületos bevezető lépcsővel síncsen ellátva! Az ivókutat, a körülte elterülő büzhöd posvány miatt, szinte lehetetlen megközelíteni! De hagyjuk, elég a sötét képben, mely e maskülönböen gyönyörű fekvésű és nagyhatású fürdőt ugyszólva kivonja azon jogkörből, hogy fürdő nevet viseljen. Hja persze, közös lónak túros a háta; ezen a szerencsétlen, züllesnek indult fürdőn pedig néhai jó Orbán Balázs örökö-

sei szívódnak és az örökhagyó kedveucz, dédelgetett beczéjere nem költenek egy fillért sem, az pedig a reá-fizető berlő kezén napról-napra ugy hanyatlik, hogy ha ez még pár évig tart, csak valamennyire is helyrehozni, temérdek költségre kerülend.

Mit szól ehhez Orbán Balázs szelleme, kinek kriptája egy lankás oldalról kedveucz fürdőjére néz, s ki ha nem is volt „nagy“ politikus, sem „Rabonbánk utóda“, de tanulságos, vonzó modorban megírta — és saját felvételei után illusztrálta — a Székelyföld történetét, melyhez annyira ragaszkodott s melynek egy tartozéka volt a kies „Székely“ is, és aki eleteben mindig bőven részesült a székely nép tisztelésében, s mi fő, szeretetében.

## Jó és rossz napok.

(Írta Lázár István. Kiadja a „Közérdek“ szerkesztősége.)

E címmel a napokban egy kis könyv hagyta el lapunk sajtóját. Megjelenése előtt nem pergett a reklám nagy dobja, mint ez most szokás. Szeváció sincs benne, amire a XX. század olvasója idegesen ahítózik, s ami a mai világban a könyvek kelendőségét leginkább biztosítja. Mindössze egy esomó hírlapi cikket tartalmaz, melyek e lap hasábjain különböző alkalommal láttak napvilágot. De hogy milyen értékes művecskéek ezek, s hogy mennyire érdemes munkát végzett e lap szerkesztősége, midőn kitünő munkatársát azzal kívánta megtisztelni, hogy dolgozatainak legalább egy részét, az elkallódástól megmentendő, egybegyűjtve adja ki: fényesen bizonyítja a könyvnek bármelyik fejezete.

Lázár István, a Bethlen-kollégium tudós tanárának cikkeit mindig élvezettel olvastam a „Közérdek“-ben. Képzeltető tehát, hogy azt a könyvet, mely ezeket kiválogatva egy gazdag füzében foglalja magában, a legnagyobb érdeklődéssel vettem a kezembe. Mint afféle betűmoly, el is olvastam az első sortól az utolsóig, s őszintén mondhatom, gyönyörűségem telt benne.

Egy kis kincstár ez, mely magában foglalja egy valódi költői lélek szép gondolatait. Erős hazafias érzellet, ritka éles elme, mélyen érző szív, úgyszeretettei párosult lelkesedés azok az előkelő tulajdonságok, melyek ezeket a cikkeket a sajtó által ezer számmra termelt szellemi termékeknek magasán föléje emelik. Ehhez járul a stíl szépsége és a forma tökéletessége. Lehet-e tehát csodálni, hogy annyira vonzó e könyv valamennyi fejezete?

Nem akarok egyes fejezetekre külön-külön reá mutatni. Nehéz munkát kellene végezni, mert igazán nem tudnám eldönteni, melyiknek adjam az elsőseget; hisz a maga nemében minden egy-egy kedves mintája a szépprózának. Annyit mondhatok, hogy aki az idegizgató, érdekesítő dolgokat kedveli, hasztalan veszi kezébe ezt a könyvet; de aki a valódi szép és nemes érzés iránt fogékonyssággal bír, olvassa el válogatás nélkül bármelyik fejezetet, s biztosítom arról, hogy nem fogja sajnálni az erre fordított időt.

Ha pedig valaki tulzást látna soraimban, ne sajnálja azt a csekély költséget, azt a két koronát, amibe ez a könyv kerül; vegye meg azt, hisz ezzel a kis áldozat-

eletünk virágokert, amelyben nyíló rózsák minden nap. Fájdalom! Elynyitak az illatozó rózsák, s az élet keserű gondjai megkeserítették a következő napokat, elnyitak a rózsák, s csak a tövisek maradtak meg számunkra.

Nem vádolom semmivel Alfredo; ő oly jó, oly gyöngéd, szerető kedélyű férfi! De mit tegyünk, ha a sors oly mostohán bánt el velünk?

Tehát házasságunknak első nyolcz napja boldog volt, mint az angyalok élete a menyországban. Ha kíváncsi szemek igyekeztek volna behatolni kis lakásunkba, talán képesek lettünk volna a legvégsőre is mi, akik pedig oly szelid kedélyűek voltunk, hogy el-távolítsuk magunktól az alkalmatlankodót.

A nyolczadik napon Alfredo egyedül ment ki sétálni, s úgy tetszett nekem, mintha visszatért fellegek volna-nak homlokán.

— Clotilde, — mondá nekem — ezt az életmódot nem folytathatjuk tovább. A világ azt fogja mondani, hogy féltékeny bolond vagyok, aki sehova sem vislek, mert féltetek a napsugártól is. Ma el fogunk menni a színházba, mert egy barátomnak megígertem, hogy ott fogunk találkozni.

— Amint akard, barátom — feleltem rá nyugodtan. Elmentünk a színházba. A darab jó volt, a színészek jól játsztak, de nekem mégis jobb lett volna vele egyedül lenni, a mi édes kis szobácskánkban, hallani minden szavát, látni minden mozdulatát . . .

Másnap Alfredo nagyon szórakozott, nagyon szomorú volt.

— Clotilde, — mondá — M. asszony-nak az öltözéke — tudod azé, aki mellettünk ült a színházban — sok-

kal fényesebb, díszesebb volt, mint a tied. Én szeretném, ha te is oly fényes, oly előkelő volnál.

S én hiában ellenkeztem, szép új, díszes öltözéket rendelt számomra.

Kezdődtek a bálók, a multságok, s Alfredo valamennyin ott akart lenni velem együtt. Pedig sokszor mondtam, térjünk vissza az első nyolcz nap szokásai-hoz, szegények vagyunk s nem fogjuk a költséges mul-talozó élet terheit soká kibírni.

Nemsokára megszületett szegény kis Carolinánk, szerelmünknek edes gyümölcse, és én láttam, hogy közeledünk, menthetetlenül közeledünk az örvény, a vég-romlás felé . . .

Házasságunknak első évfordulója volt éppen az a nap, amelyen a Bigli-utczában bírt csinos lakásunkból a Porta Vercellinán levő komor háznak negyedik eme-letén levő barátságatlan szobánkba költöztünk.

Aztán elkövetkeztek a nyomor és kétségbeesés napjai. Férjem barátai körében keresett vigasztalást, én pedig egyedül maradtam kis leánykammal, s keserves könnye-ket hullattam . . . Hány-szor talált néma kétségbeesésem-ben este későn hazatérő férjem . . .

Aztán beteg lettem. Lassanként ágyba kerültem s hat hónap óta vagyok fekvő beteg. Szegény férjem néma kétségbeeséssel őriz, nem mozdul meg oldalam mellől. A sápadt arcú költőnek látása fáj mindenkinek, de leginkább fáj nekem. Tudom, hallottam, hogy a társaság, amelyhez tartoztunk, engem okol a történte-kért. Én tettem szerencsétlenné a lángeszű költőt, — mondják — akinek jómódu nőt kelle oltárhoz vezetnie, hogy nyugodtan élhesseu nemes hivatásának.

Ám legyen. Én vagyok az oka. Elfogadom; hisz nemsokára ugyis meghalok. Utolsó szavam is áldás lesz reá, akit változatlanul szeretek. Szerelmem, örök, kiolthá-tatlan szerelmem lesz ravatalomom a legszebb koszorú.

Csak az az egy nyugtat meg, hogy ő ki fog jönni sokszor az én síromhoz s én ott a földben is boldog leszek, mikor kijön . . .

Isten veled. Utóljára üdvözöl szerencsétlen barátnőd

Clotilde.

Milano, 18 . . . szeptember 16-án.

## VI.

Montorio Kristóf levele unokaöccséhez, Montorio Emanuel saronoi orvoshoz.

Kedves öcsém, kérek, légy szives engem minél hamarabb meglátogatni. Először, mert nagyon beteg vagyok, borzasztó rheumám van; másodsor, mert az én kiállhatatlan feleségem nagyon rászolgált a te erkölcsi prédikációidra, melyektől — hála Istennek — mégis tart egy kissé. Gyalázatos módon bánik velem; nem nézi azt, hogy beteg vagyok és nyugalomra van szükségem. Ha szölok erről, azt mondja, hogy miért vettem el? Tudhattam volna, hogy egy fiatal nőnek szórakozásra is van szüksége, nem élhet ugy, mint egy apácza. Csufot üz belőlem, amiért flanellel takarom be éjjel a gyomromat, pedig ez már nekem régi szokásom, mint te is tudod. Ugy meguntam már az asszonyi szeszélye-ket, hogy ezerszer is megbántam már bolond fővel elkö-vetett házasságomat; s még mind ez hagyján! De az az átkozott rheuma annyira kínoz, hogy már napok óta ágyban fekszem, és nem is hiszem, hogy pár hétnél

tal egy jótékony czelt is támogat, mert a tiszta jövedelem a Bethlen-szobor alapja javára van szánva. A könyv különben is nagy részben a mi saját aktualitásainkkal van tele; ennek a városnak és vidéknek szeretete sugárzik ki belőle. Kívánatos és illő is tehát, hogy különösen itt egy intelligens családnak az asztaláról se hiányozzék.

A tek. Szerkesztője pedig, mint becses lapjának egyik régi hűséges olvasója, felkérem e soraim szíves közlésére. Nem volt szándékomb kritikát írni, sem dicsőriádat; nem is mesterségem ez. Csak a saját meggyőződéseimből kifolyó igazságot kívántam itt elmondani.

Egy olvasó.

## Levelezés.

Alvincz-Borberek, 1901. júl. 29.

Tankó József alvinczborberek-i ev. ref. lelkész ötven éves papi működése s a koronás arany érdemkeresztrel történt legmagasabb kitüntetése alkalmából a gyulafehérvári ev. ref. egyházmegye által Alvincz-Borberekben július 28-án rendezett jubileumi ünnepély kellemeesen élénkítette községünk egyhangúságát. Az ünnepély oly szép és megható volt, hogy a fáradhatatlan rendezők büszkén és a meglegedés érzetével tekinthetnek munkájuk eredményére.

Az idegen vendégek egy része a megelőző napon érkezett meg; de hogy mily szép számmal voltak az idegenek, az csak a jubileumi nap reggelen a templomban volt látható. Az alvinczi községben összesereglett idegenekhez csatlakozott a községhez apraja-nagyja s nemzeti lobogó alatt indult a bobereki községhez templomába, ahol a nép vallásra és nemzetiségre való tekintet nélkül szintén gyülekezett már, hogy tisztelhesse és üdvözölhesse azon férfit, aki közte ötven éven keresztül nemcsak mint a saját felekezetének papja munkálkodott, hanem mint az egész községnek — amikor egyik felekezetnek sem volt tanítója, s amikor a mostani áll. iskolának még nyoma sem volt — éveken keresztül volt tanítómestere, és pedig minden díjazás nélkül.

Nemcsak a bátraké a haza, hanem azoké is, kik elrejtve egy-egy kis faluban, észrevétlenül, de fáradságot nem ismerő szorgalommal dolgoznak annak térségén, annak talaján. A mi jubilánusunk sem fedezte fel Amerikát, nem számította ki az égi testek egymástól való távolságát, nem találta fel a gyorstűzelő ágyukat, s a nép mégis ünnepli őt, s méltán megérdemli, hogy neve a jeles férfiak között említessék, hogy fáradságos munkájáért megbecsültessek.

Félszázadon keresztül fáradozott a legodaadóbb buzgalommal, lankadatlan szorgalommal és tapintattal az Urnak szőlőjében; apolt, nevelt, tanított mindenkit, a ki erre rászorult; egyformán ölelte keblére a gyermekeket, tekintet nélkül a vallásra és a nemzetiségre.

Makkai Dániel szászvárosi kitünő kántor orgonajátéka kíséretével felhangzott „Te benned biztunk” kezdetű ének, s dr. Elekes Viktor gyulafehérvári ev. ref. lelkész és esperes lépett fel a szöszökre, hogy imát mondjon. A szöszöket felemelő ima után Gruzda Domokos tövisi ref.

lelkész ékes szavakban üdvözölte a jubilánst. Megható volt, amikor az ősz fűrtü jubiláns imát mondott el a király ő Felségére s köszönetét fejezte ki a magas kitüntetésért. Szarazon egy szem sem maradt. Más felekezetek részéről Mány J. alvinczi gör. kel. lelkész üdvözölte agg lelkészársát. Az ünnepélyt nagyban emelte Ertl Vendel áll. igazg. tanító által betanított s az alvinczi vegyeskaru dalárdával előadott Mihályi Károly „Üdvözlő dala”, a Beethoven zenéjére írt ünnepi dal és Kölcsey Hymnusza. Tizenkét óra volt, amikor véget ért az ünnepély; a közönség azon szívbéli óhajával tért haza, hogy az agg papot az Isten még sokáig őrtesse.

A diszebeden, melyen vagy százan vettek részt, dr. Elekes felköszöntöt mondott a király ő Felségére. Szavait a Hymnus zenéje követte. Zeyk Gábor országgyűlési képviselő felköszöntöt mondott a jubilánusra. Nemes Sámuel törvsz. elnök dr. Bartók György püspökre. Felköszöntöt mondottak: Tokos Sándor a megye főispánjára, Kolombán: a főkurátorokra, id. Veress: Zeyk Gáborra, s a világi előljárókra, Kormoss jbiro: dr. Elekes Viktor esperesre és a papságra, Tankó Béla: a világiakra, Benedek Károly lelkész: Pongrácz Géza főszolgabíróra és a hatóságokra, Tankó József: a jelenlévőkre. Kormossra, Deák Györgyre és a közs. előljárókra emelte poharat ifj. Veress, lelkész. Bartók Dénes lelkész felköszöntötte Ertl Vendel áll. isk. ig. tanítót, mint a dalárda vezetőjét, továbbá Molnár Béla áll. tanítót, mint fáradhatatlan rendezőjét s közreműködőjét az ünnepélynek. Benedek Károlyt, mint az egész ünnepély megeremőjét, felköszöntötte ifj. Veress lelkész.

Habár ezzel a hivatalos, de szívből eredő tiszteletnek vege szakadt, a jó hangulat következtében még többen lettek felköszöntve. A késő estig elhúzódott kitünő ebéd után kint a szabadban kezdetét vette a tánc, mely csak másnap a pirkadó hajnalban érte végét.

— I.

## Vegyes hírek.

— **Szilági Dezsőnek**, az elhunyt nagy államférfinak, temetése f. hó 3-án délután folyt le a főváros és az egész ország nagy részvétele mellett. A ravatalnál Szász Károly ref. püspök mondott megható imádságot; halotti beszédet az ékes szavú poéta: Baksay Sándor tartott; a képviselőház vesztését Perczel Dezső elnök fejezte ki szép beszédben; az egész gyászoló közönség nevében pedig azt, amit szóba önteni nem lehet, a csapás nagyságát, s a nyomában támadt kínos fájdalmat, az országos gyász hangulatát az opera énekarának gyászdalai siratták. A főváros Deák Ferenc közlében jelölt ki diszhelyet nagy halottjának. A temetésen az óriási közönség körében jelen volt a király képviselőiben gr. Apponyi Lajos m. kir. udvarnag; a fővárosban időző miniszterek; a katonai, egyházi és hivatalos világ, különösen a iudicatura előkelőségei; vidéki küldöttségek, igen sok országgyűlési képviselő, köztük Török Bertalan, városunk képviselője is, kik messze vidékről jöttek kifejezni az elhunyt iránt való mély tiszteletüket.

— **Méhészeti előadások.** A VI. kerületi méhészeti szaktanár vármegyénk területén, megállapított

előbb jobban leszek. Azért nagyon szépen kérek, jőjj látogatásomra mindjárt levelem vétele után, és vigasztald meg szerencsétlen bátyádat

Kristófot.

U. i. Mialatt én neked e sorokat írom, az első szalomban veszekedett nagy multság folyik. Feleségem már hetekkel ezelőtt meghívott a mai napra több családot, s daczára betegségemnek, nem halasztotta el a mulatságot. Egy csomó léha asszony és buta ember fogyasztja a kitünő boromat, és lármázik, fecseg az én házamban, amíg én betegen fekszem; így jár az ember, ha megházasodik . . .

Seregnó, 18. . . (ugyanabban az évben, mint az előbbi levél) szeptember 18-án.

VII.

Leoni Alfredo Montorionéhoz.

Szomorú szívvel tudatom, hogy a tegnapi napon elvesztettem szeretett Clotildomat. Ő valóságos angyal volt, akit én — fájdalom — nem tudtam megérteni és érdeme szerint boldoggá tenni. Elismerem ezt, elismerem, és ő halála órájáig úgy szeretett engem, mint asszony férfit soha. Csak az vigasztal, hogy megmaradt számomra édes kis Karolinám, az én drága gyermekem, aki valóságos képmása anyjának. Ha megengedi, meg fogom látogatni vele önöket. Fölnevelem majd, és férjhez adom valami munkás gazdához, ha a sors gazdag férjet nem juttathat számára. Mert a házasság csak gazdag embereknek és falusi munkával foglalkozó csendes, nyugodt férfiaknak való. A legkevésbé költőknek, amilyen magam is vagyok. Sajnos,

hogy ezt csak ily későre látom be, amikor már szerencsétlenné lettem — de remélem, hogy legalább lányomban fölfelem az apai boldogságot, ha már más boldogság nincs többé számomra. Kesz híve

Leoni Alfredo.

Milano, 18. . . (az előbbi levéllel egy évben keltezve) október 30.

VIII.

A szerző B. Luigiához.

Gratulálok, édesem, a napokban történt eljegyzéséhez. Mélyen tisztelt jegyese, mint hallom, tehetős ember, s azonkívül egy kissé süket is, meg kissé élemedetű egyén is. Kitünő tulajdonságok ahhoz, hogy valakiből kitünő férj váljék.

Én, fájdalom! nem voltam képes annyira vergődni, hogy 500.000 líra évi jövedelem legyen és így önt elvehessem. A magam részéről nagyon sajnálom, de az ön érdekében nagyon örvendek. Az ön jegyese megfelelő mindazon kellekeknek, melyek szükségesek ahhoz, hogy valakiből pompás férj lehessen. Tudok éppen egy hasonló esetet; ott vannak Montorioék, ahol a férjnek megvannak az említett kitünő sajátosságai, és ő nagyon boldogan élnek. Legalább az asszonytól így hallottam a napokban. Van hat szép gyermekük is, és így bizonyos, hogy a Montorio név nem fog kiveszni. Különben pedig ismételt gratulálok önnek, kedves Luigia, s maradok őszinte híve

Ghislanzoni.

Milano, 18. . . július 31-én.

(A fennebb közölt leveleknél hét évvel később.)

és jóváhagyott uti tervezete szerint, folyó év és hó 6-án Lőrinczre, 7-en Tövis, 8-an Krakkó, 9-en Magyar-Igen, 10-en Sárd és 11-en Borbánd községeiben tart az okszerű méhtenyésztésről délelőtt elméleti, délután gyakorlati előadásokat, amelyekre a nagyérdemű gazda- és érdeklődő közönség figyelmét felhívjuk.

— **Nagy viharok.** Folyó hó 2-án délután veszedelmes fergeteg látogatta meg vármegyénk több részét, különösen a Hegyalját. Zöldes-szürke színű alapon sulyos fekete felhőtömegek kavargtak, villogtak és dörögtek; s aggodalommal töltötték el közel és távolban minden élő létezőt. A vihar sulya a Maros mentén haladt fel-felé sötétben, rémségesen. A szélvész, mely megelőzte, fákát döntögetett, háztetőket hordott el, kazlakat bontott fel, szőlőket földre fektetett; a zápor pedig, vagysis helyesebben felhőszakadás, csakhamar veszedelmes rohanó árvizeket rögtönzött. Jég is hullott az esővel bőségesen. Különös szerencse városunkra, hogy az itéletidőnek csak a szeglete jutott határunkba; mert különben áldásos sikerrel mutatkozott szőlőink termése idő előtt leszűretelve és sárba taposva mutatná a csapás nagyságát. Másnap aztán városunkat látogatta meg a zivatar. Volt benne villámsapás és felhőszakadás; de nagyobb baj! hála Istennek! nem esett.

— **Pályázati hirdetmény.** A nagyenyedi m. kir. vinczellér-iskolában folyó évi október hó 1-én kezdődő 3 éves tanfolyamra 1 egész, 9 fél ösztöndíjas helyre pályázat nyitattik. Pályázati feltételek: 1. Tizenhat évet betöltött életkort igazoló keresztlevél. 2. Erős, egészséges, munkát bíró testalkat és védhímlőoltásról tanuskodó orvosi bizonyítvány. 3. Legalább 4 elemi osztály elvégzését igazoló iskolai bizonyítvány. 4. Születési hely, községi előljárással által kiállított erkölcsi bizonyítvány. 5. Szülők vagy gyámok beleegyezési nyilatkozata, melynél fogva kötelezik magukat, hogy a felvett tanulót 3 év eltelté előtt az intézetből ki nem veszik. 6. A jelzett hiteles és rendes bélyegzett bizonyítványokkal felszerelt folyamodványok legkésőbb augusztus hó 20-áig a nagyméltóságú földművelésügyi m. kir. Minisztériumhoz czimezve a nagyenyedi m. kir. vinczellér-iskola igazgatóságához intézendők, honnan a folyamodók felvételük ügyében rövid idő alatt értesítettni fognak. 7. Az intézetben egy évet önköltségen töltött, katonai kötelezettségének eleget tett, kerítészet, szőlőszet, pinczészet körében már működött, vagy kádarmesterséget tanult egyének, ha ezen minősítésüket hiteles bizonyítványokkal igazolják, a felvétel- és ösztöndíjak elnyerésénél előnyben részesülnek. Figyelembe veendő: a) Az intézetbe felvett növendékek fehérenemű és egyéb állásukhoz illő czélszerű ruházatról, nemkülömben író-, rajz- és kisebb munkálati eszközök: kések és ollókról önmaguk tartoznak gondoskodni; lakást, ágyat, ágyneműt, világítást, orvosi kezelést és gyógyszereket azonban ingyen nyernek. b) Az egész ösztöndíjat élvezők teljes ellátásban; reggeli, ebéd, vacsora és mosatásban részesülnek; a fél ösztöndíjasok ellenben ugyan az egész ösztöndíjasokkal egyenlő ebédet és vacsorát kapnak, de az ezen étkezésekhez szükségeltető kenyérről, továbbá reggeli és mosatásról önmaguk tartoznak gondoskodni. c) Ösztöndíjban nem részesülő önköltséges tanulók, amennyiben a növéndékek száma a 24-et meg nem haladja, az a) pont alatt foglalt előnyökben részesülnek, ellátásukról azonban önmaguk tartoznak gondoskodni, az intézeti élelmezőnél havi 7 frtért fél, 14 frtért pedig teljes ellátást nyerhetnek. A fél ösztöndíjat élvezők is havi 7 frtért vagy az élelmezővel megalkuvás útján teljes ellátásban részesülhetnek.

— **A gyermek jóléte** minden szülőnek és nevelőnek legnagyobb gondját képezi. Ennek előmozdítási és fentartási módja pedig igen egyszerű — lehetőleg sok mozgás a szabad levegőn és természetes táplálkozás. A táplálkozásnál a mindennapi szükségletek és szokások határoznak. Reggel és délután minden esetre a legjobb ital a tej, de nem ritkán elundorodik tőle a gyermek, s állandóan sem viseli el mindig. Ehhez létezik azonban egy ugyszólván fenséges pótlék, a Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé, amely erősen készíttve és a tejbe adva, kellemesség, mindinkább megfelelőbb íz, egészségi hatás és erősödés tekintetéből ideális italt képez nemcsak gyermekeknek, hanem mindenkinek, nevezetesen asszonyoknak, ideg- és gyomorbetegségeknél, stb. is, akiknek csillapító és egyuttal tápláló itala van szükségük. A Kathreiner-féle Kneipp-malátakávének ezek az előnyei ma már világszerte ismeretesek. Ez a pótkávé a legtöbb családban mint pótlék a babkávához használtatik, amelynek káros hatását megszünteti, izét enyhébbé és kellemesebbé teszi. Ezért egyetlen család asztaláról sem szabadna hiányoznia, mert felülmúlhatatlan módon egyesíti magában a babkává kedvelt izét a malátának az egészségre nézve oly jótékony hatású tulajdonságaival. Amit egy gondos háziasszony napi szükségcikkeinél csak megkívánhat, egészséget, jó izt és takarékoságot, mind azt feltalálja a Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé használatát által.

— **A szarka éléstára.** Érdekes szokása van a fecsegő szarkának. Az t. i., hogy az eleje szórt morzsákat nem eszi meg azonnal, hanem előbb egyenként különböző helyeken elássza s ezeket az eldugott morzsákat csak akkor kezdi elköltöni, amikor látja, hogy többet nem kap. A legérdekesebb a dologban az, hogy az eldugdosott morzsák előszedegetését azzal kezdi meg a szarka, amelyet legutoljára rejtett el és így folytatja, vagyis éppen megfordított rendben költi el az eleséget, mint ahogy elrejtette. Ha jól lakott, mielőtt összes rejtékelyeit végig jarta volna, beszünteti a keresést; ha pedig a legelőször eldugott falathoz ért és még éhes, oda fut, ahol a második morzsát rejtette el és így tovább, az előbbi rendben. Ha azonban valamelyik falatját elveszti, akkor eltéveszti a sorrendet és össze-vissza keresgél, úgy, hogy csak véletlenül képes aztán egyik vagy másik falatjára ráakadni.

— **A golyóalaku villám.** A levegő-ég legrajtélyesebb és legtrikább jelenségei közé tartozik a golyóalaku villám, mely feltűnő módon leginkább Daniában és Schleswig-Holsteinban fordul elő. Rendszertelen nemrégiben egy golyóalaku villám hamvasztotta el egy parasztnak a házat. A majorság tulajdonosa a feleségével a szobában ült, mikor a tükör közelében egy kerek forgó tüzgolyót láttak, mely csakhamar szétpukkant és eltűnt. Szétpukkanása azonban a legkisebb zajjal sem járt. Oly erős, kénhez hasonló szagot hagyott hátra, hogy a paraszt és felesége kimenekültek a szabadba. De alighogy kiléptek, nagy reménytel látták, hogy az egész ház lángokban áll s csakhamar teljesen legett, dacára a gyors segítségnek. A golyóalaku villám behatol a szobába is s vagy a levegőben lebeg, vagy a földön gurul tovább. 1719-ben a Brest melletti Quesnon falu templomára három golyóalaku villám ereszkedett le a felhőből s a templomot teljesen porrá hamvasztotta.

Szerkesztőség:

**Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN**

Kiadó:

**Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság**

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában

Sz. 2923—1901.

**Pályázati hirdetés.**

Alsófehér vármegye kisenyedi járásában Pókafalva község székhelyvel rendszeresített és üresedésben levő körorvosi állásra ezennel pályázatot hirdetek.

A körhöz 12 község, 12.118 lakossal, tartozik, melyek havonként legalább kétszer beutazandók.

Javadalmazás a szabályszerűleg megállapított látogatási díjakon kívül havi előleges részletekben fizetendő 1000 korona fizetés és 300 korona utazási átalány.

Az 1883. évi I. t. cz. 9. §-a, illetve az 1876. évi XIV. t. cz. 143. §-ában előírt képesítést igazoló okmányokkal felszerelt kérvények pályázni szándékozók által **f. év augusztus 31-ig** hozzám benyújtandók, mert a később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

A választás **f. évi szeptember 3-án d. e. 10 órakor** Pókafalván a községi irodán fog megtartatni.

A kisenyedi járás főszolgabírája.

Konezán, 1901. évi július hó 31-én.

**Szabó Lajos,**  
főszolgabíró.

3554 1—4

Sz. 1532 1901.  
tkvi.**Árverési hirdetés.**

A balázsfalvi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szimu Arton csufudi lakos végrehajtónak özvegy Reheján Onné Speteesin Anna végrehajtást szenvedő elleni 90 kor. 60 fill. s járuléki iránti végrehajtás ügyében a csufudi 336 sz. telekjegyzőkönyvben foglalt A + 3. rend 119., 120., 121., 122. hrsz ingatlanaira 768 korona; továbbá végrehajtást szenvedő özvegy Reheján Onné Spatecsin Annának a csufudi 337. számú A + 9. rend 1275. hrsz. ingatlanára 48 korona megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **1901. évi augusztus hó 16-án d. e. 10 órakor** Csufud község-báznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverési szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10 %-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Balázsfalván, 1901. évi május hó 19-én.

**Enyed Lajos,**  
kir. ít. táblai bíró.

3552 1—1

Sz. 1044—1901.

**Hirdetmény.**

A Bethlen-kollégium internátusa számára az 1901/2. isk. évben szükségellendő **ivóvíz-szállítás, szennyvíz- és szemét-kihordás** biztosítására arlejtés hirdettetik.

Írásbeli ajánlatok **f. évi augusztus hó 7-ig** nyújtandók be a kollégium jogügyi és jószágigazgatóságához. Részletes feltételek ugyanott betekintethetők

Nagy-Enyed, 1901 július 31.

**A Bethlen-kollégium**  
jogügyi és jószágigazgatósága.

3553 1—1

Van szerencsénk t. czimet értesíteni, hogy a **boholti forrásnak** gyógyhatású ásványvizét Nagy-Enyed városába **két literes** patent zárral ellátott üvegekben, **naponta házhoz szállítva**, mint elvezeti vizet fogjuk forgalomba hozni, még pedig **havi bérlet mellett üvegét 20 fillérbe, jégbe hűtve 22 fillérbe számítva.**

Dr. Hankó Vilmos elemzése szerint a boholti savanyúvíz kémiai összetétele:

	1000 súlyrész vízben
Calciumbicarbonat . . . . .	0-8476 súlyrész
Magnesiumbicarbonat . . . . .	0-3230 "
Natriumbicarbonat . . . . .	0-1687 "
Kaliumeloid . . . . .	0-0269 "
Natriumeloid . . . . .	0-0140 "
Lithiumbicarbonat . . . . .	0-0048 "
Vashicarbonat . . . . .	0-0044 "
Manganbicarbonat . . . . .	0-0025 "
Calciumsulfat . . . . .	0-3230 "
Kovász . . . . .	0-0124 "

Összesen . . . . . 1-7273 súlyrész  
Szabad széndioxid . . . . . 1-6857  
A szabad széndioxid terfogata 855 2 köbezent.  
A víz hőmérséklete: 12°C.

A boholti víz, az elemzés tanúsága és az orvosoknak közölt véleménye szerint, az alkáli vasas savanyúvizek közé tartozik, mint ilyen belsőleg igen jó eredményt hozhat, mint emésztési zavaroknál, verszükség esetén stb.

Boholti ásványvizünk, mely borral használva ezt nem feketíti, kiváló tisztasága és ízletessége, az ember szervezetére való egész hatása következtében egy család asztaláról se hiányozzék úgy is mint üdítő ital.

**Előjegyzések: Fenichel Mór** urnál Nagy-Enyeden, (Alsóporond 21.) eszközölhetők.

Tisztelettel

**a boholti gyógyforrás kezelésére.****Zamatos Cuba-kávé fél kiló 70 krtól kezdve kapható!**

Tisztelettel tudatom, hogy 32 éves üzletemet

**főteri saját házamba költöztettem át,**

a megyei híddal átellenben, — hol is szép tiszta, kényelmes, világos és kellő nagy helyiségben vannak, nagy részben újonnan érkezett cikkek mind kiváló minőségűek, megfelelőleg berendezve és így a gyors kiszolgálás biztosítva van. Mivel pedig a nagy házbért nem kell az árakra számítanom, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az összes árukat jutányosabban árusíthatom el. Tisztelet vevőimet — kiknek 32 éves szives pártfogásukat a legalázatosabban megköszönöm — kérem ezen jóságos támogatásukkal új üzletemet is megajándékozni.

Az új üzlet május hó 6-án nyílt meg.

Egyben bátorodom tudatni, hogy mindenkinek, ki üzletemet becses látogatásával megtisztelni sziveskedik, vásárlásához kellemes ajándékot fogok mellékelni.

Szives köszönetemet ismételve, becses látogatásukat kérve, maradok

teljes tisztelettel:

**BISZTRITSÁNY LAJOS.**

Aussigi legerősebb **régálicz és permetező-gépek, beocsini román- és portland-czement** szállított áron szintén kaphatók.

Egy **Wertheim pénzes-szekrény** íróasztallal olesó áron eladó.

3312 32—52

**Bármily cikkre megrendelést elfogadok és gyorsan megszerzek.****BOR** viszonteladók részére.

Olesó bor csapoltatott

**Winkler Jánosnál,**

melyből 10 litertől feljebb adatik.

\*\*\*\*\*

Hazai ipar!

Magyar gyártmány!

**„Emke“ padló-fénymáz.**

Nem kell osztrák, nem kell német, nem kell külföldi gyártmány, hanem **vegyünk Berkes-féle „Emke“ padlófénymáz**, s így elérjük, hogy **kitűnő, legjobb magyar gyártmányt** kaphatunk s e mellett **kiváló közmívelődési ezelt szolgálunk, mert 5% az „Emke“ javára szolgál.**

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: rögtön szárad s így a fényezett szoba már 1 óra múlva használható lehet.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: szagtalan, tehát nem kell a kellemetlen terpentin-szagot napokig a szobákban tűrni.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: mosható, s szárazra törülve fénye még fokozottabb.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: víztől nem lesz foltos, mint a többi fénymáz.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: fényét a többi hasonló gyártmányok között legtovább tartja, tehát legtartósabb.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: üvegkeménységűvé válik s így legkevésbé kopik.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: szeszszel hígítható.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: kitűnően alkalmas konyha butorok és más erős használatnak kitétt tárgyak mázolására.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: a ragadós padlókat szárazzá teszi.

Gyártás és főeladási hely:

**Berkes Bertalan, Nagyvárad.**

Eladási hely: 3551 1—10

Harmath Miklós ur keresk. Nagy-Enyed.

Inczeffy Albert gyógyszerész ur Tóvis.

Kúti István ur keresk. Felvincz.

A múlt évben oly jónak bizonyult gyémánt aczél-kaszák (jótállás mellett) már megkezdtek.

Nickel- és alpaca-kanalakat szállított áron ajánlok.